

ÇANAKKALE'DEN GAZZE'YE FARKINDALIK BÜLTENİ

ÇANAKKALE'DEN
GAZZE'YE
BAĞIMSIZLIK
RUHU VE VATAN
SEVGİSİ

BAYRAK

Ey mavi göklerin beyaz ve kıvılcık süsü,
Kız kardeşimin gelinliği, şehidimin son örtüsü,
Işık ışık, dalga dalga bayrağım!
Senin destanını okudum, senin destanını yazacağım.

Sana benim gözümle bakmayanın
Mezarını kazacağım.
Seni selamlamadan uçan kuşun
Yuvasını bozacağım.

Dalgalandığın yerde ne korku, ne keder...
Gölgende bana da, bana da yer ver.
Sabah olmasın, günler doğmasın ne çıkar:
Yurda ay yıldızının ışığı yeter.

Savaş bizi karlı dağlara götürdüğü gün
Kızılığında ısındık;
Dağlardan çöllere düştüğümüz gün
Gölgene sığındık.

Ey şimdi süzgülü, rüzgarlarda dalgalı;
Barışın güvercini, savaşın kartalı
Yüksek yerlerde açan çiçeğim.
Senin altında doğdum.
Senin altında öleceğim.

Tarihim, şerefim, şiirim, her şeyim:
Yer yüzünde yer beğen!
Nereye dikilmek istersen,
Söyle, seni oraya dikeyim!

ARİF NİHAT ASYA

VATAN SEVGİSİ NEDİR?

Bir kimsenin doğup büyüdüğü; bir milletin hâkim olarak üzerinde yaşadığı, barındığı, gerekirse uğruna canını vereceği toprağa vatan denir. Vatan, milleti meydana getiren değerlerin başında gelir. Vatan yalnızca doğup büyüyen, üzerinde yaşanan toprak parçası değildir. Bir vatan, toprağının altında yatan şehitlerin kanlarıyla kutsaldır.

NEDEN ÜLKEMİZİ SEVMEMİZ VE KORUMAMIZ GEREKİR?

Vatanımızı sevmeliyiz çünkü bu topraklar bize ait, kimliğimizin bir parçası ve gelecek nesillere aktarılması gereken bir miras. Vatan sevgisi, toplumsal dayanışma, sorumluluk duygusu ve birlik beraberlik duygularını güçlendirir. Vatan, güvenlik ve refahımızın teminatıdır. Bu nedenlerle vatanımızı sevmek, birçok insan için doğal bir duygu ve sorumluluktur.

Vatanını seven her insan bu sevgisini vatanına olan hareketleri ile her zaman belli etmelidir.

Örneğin bir öğrencinin derslerine çok çalışması ve elde etmiş olduğu başarı sonucunda vatana hayrı dokunacak bir meslek sahibi olması vatan sevgisinin en önemli göstergelerinden biri olabilir.

ÇANAKKALE'DEN GAZZE'YE

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİNE

Şu Boğaz Harbi nedir? Var mı ki dünyâda eşi?
 En kesîf orduların yükleniyor dördü beşi,
 -Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya-
 Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya.
 Ne hayâsızca tehaşşüd ki ufuklar kapalı!
 Nerde -gösterdiği vahşetle- "bu: bir Avrupalı! "
 Dedirir -yırtıcı, his yoksulu, sırtlan kümesi,
 Varsa gelmiş, açılıp mahbesi, yâhud kafesi!
 Eski Dünyâ, Yeni Dünyâ, bütün akvâm-ı beşer,
 Kaynıyor kum gibi, tûfan gibi, mahşer mahşer. (1)
 Yedi iklimi cihânın duruyor karşına da, (2)
 Ostralya'yla berâber bakıyorsun: Kanada!
 Çehreler başka, lisanlar, deriler rengârenk;
 Sâde bir hâdise var ortada: Vahşetler denk.
 Kimi Hindû, kimi yamyam, kimi bilmem ne belâ...
 Hani, tâ'ûna da züldür bu rezîl istîlâ!
 Ah o yirminci asır yok mu, o mahlûk-i asîl,
 Ne kadar gözdesi mevcûd ise, hakkıyla sefil,
 Kustu Mehmedciğin aylarca durup karşısına;
 Döktü karnındaki esrârı hayâsızcasına.
 Maske yırtılmasa hâlâ bize âfetti o yüz...
 Medeniyet denilen kahbe, hakikat, yüz­süz.
 Sonra mel'undaki tahrîbe müvekkel esbâb,
 Öyle müdhiş ki: Eder her biri bir mülkü harâb.
 Öteden sâikalar parçalıyor âfâkı;
 Beriden zelzeleler kaldırıyor a'mâkı;
 Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin;
 Sönüyor göğsünün üstünde o arslan neferin.
 Yerin altında cehennem gibi binlerce lağam,
 Atılan her lağamın yaktığı: Yüzlerce adam.
 Ölüm indirmede gökler, ölü püskürmede yer;
 O ne müdhiş tipidir: Savrulur enkaaz-ı beşer...
 Kafa, göz, gövde, bacak, kol, çene, parmak, el, ayak,
 Boşanır sırtlara, vâdîlere, sağnak sağnak.
 Saçıyor zırha bürünmüş de o nâmerd eller,
 Yıldırım yayılımı tûfanlar, alevden seller.
 Veriyor yangını, durmuş da açık sînelere,
 Sürü hâlinde gezerken sayısız tayyâre.
 Top tüfekten daha sık, gülle yağan mermîler...
 Kahraman orduyu seyret ki bu tehdîde güler!
 Ne çelik tabyalar ister, ne siner hasmından;
 Alınır kal'â mı göğsündeki kat kat îman?
 Hangi kuvvet onu, hâşâ, edecek kahrına râm?
 Çünkü te'sis-i îlâhî o metîn istihkâm.

Sarılr, indirilir mevki'-i müstahkemler,
 Beşerin azmini tevkîf edemez sun'-i beşer;
 Bu göğüslerse Hudâ'nın ebedî serhaddi;
 "O benim sun'-i bedî'im, onu çiğnetme" dedi.
 Âsım'ın nesli...diyordum ya...nesilmiş gerçek:
 İşte çiğnetmedi nâmûsunu, çiğnetmeyecek.
 Şühedâ gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar...
 O, rükû olmasa, dünyâda eğilmez başlar,
 Yaralanmış tertemiz alnından, uzanmış yatıyor, (3)
 Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!
 Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş asker!
 Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alnı değer.
 Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor Tevhîd'i...
 Bedr'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi.
 Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?
 "Gömelim gel seni târîhe" desem, sığmazsın.
 Herc ü merc ettiğin edvâra da yetmez o kitâb...
 Seni ancak ebediyetler eder istîâb.
 "Bu, taşındır" diyerek Kâ'be'yi diksem başına;
 Rûhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;
 Sonra gök kubbeyi alsam da, ridâ namıyla,
 Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmıyla;
 Mor bulutlarla açık türbene çatsam da tavan, (4)
 Yedi kandilli Süreyyâ'yı uzatsam oradan;
 Sen bu âvîzenin altında, bürünmüş kanına,
 Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
 Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem;
 Gündüzün fecr ile âvîzeni lebriz etsem;
 Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana...
 Yine bir şey yapabildim diyemem hâtırana.
 Sen ki, son ehl-i salîbin kırarak savletini,
 Şarkın en sevgili sultânı Salâhaddîn'i,
 Kılıç Arslan gibi iclâline ettin hayran...
 Sen ki, İslâm'ı kuşatmış, boğuyorken hüsrân,
 O demir çenberi göğsünde kırıp parçaladın;
 Sen ki, rûhunla beraber gezer ecrâmı adın;
 Sen ki, a'sâra gömülse taşacaksın...Heyhât,
 Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihât...
 Ey şehîd oğlu şehîd, isteme benden makber,
 Sana âgûşunu açmış duruyor Peygamber

MEHMET AKİF ERSOY

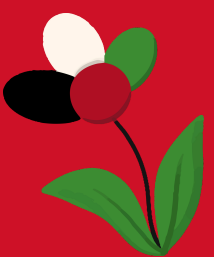

ÇANAKKALE'DE ŞEHİT DÜŞEN FİLİSTİNLİLER

Çanakkale'de Şehit Düşen Gazzeli Asker

Çanakkale cephesine, 2 bin 500 kilometre uzaktaki Gazze ve Kudüs'ten gelen Filistinli askerler, 106 yıl önce Mehmetçik ile sırt sırta vatan savunması yaptı. Şehit düşen Mehmetçikler ile Filistinli askerler bir asrı aşkın süredir Tarihi Gelibolu Yarımadası'nda koyun koyuna yatıyor.

81. ALAYDA YER ALDILAR

“Kudüs de 81’inci Alay olarak Türk ordusuna katıldı. Çanakkale Savaşları’na o bölgeden de insanlar gelerek, savaştı. Çanakkale Savaşı bitince, Suriye-Filistin bölgesine giderek oranın savunmasını da yaptılar. Kudüs, Osmanlı İmparatorluğu'nun ve İslam dünyasının kutsal kentlerinden bir tanesidir. Bağdat halifeler şehriydi, orası düşmüştü. Sonra Kudüs’ün düşmesi büyük bir moral çöküntüsüne neden oldu. Çanakkale’de kader birliği yapmış olan askerlerin Kudüs’ün düşmesinden sonra büyük bir moral çöküntüsü haline girdikleri görülmektedir. Kudüs’ten gelerek Çanakkale Cephesi’nde Mehmetçik ile kader birliği yapan askerlerden 53’ü Tarihi Gelibolu Yarımadası’ndaki şehitliklerde yatmaktadır. Bu askerlerden 10’u Gazze bölgesinden gelmiştir. Çanakkale’de hem vatan için hem din için mücadele eden askerler, burada koyun koyuna yatıyorlar

ÇANAKKALE'DEN GAZZE'YE

VATANSEVERLİK

Peygamberimiz: "Vatan sevgisi, imandandır." buyurmuştur.

Tarih boyunca milletler, üzerinde yaşadıkları vatan toprağı uğruna kan akıtmışlardır. Şair bunu;
"Toprakları toprak yapan üstündeki kandır,
Toprak, eğer uğruna ölen varsa
vatandır."
sözüyle ifade etmiştir. Bütün bunlar, ancak milletin varlığıyla mümkündür. Bir milletin var olabilmesi, bir devletin varlığına; devlet de vatanın mevcudiyetine bağlıdır. Vatan olmasa millet de, devlet de olmaz. Bunların muhafazası yine vatani sevmekle mümkündür.

Her insanın doğduğu, büyüdüğü ve son nefesini verdikten sonra ebedî uykuya daldığı bir toprak vardır. İnsanlar sevinçlerini ve hüznelerini "vatan" denilen topraklarda yaşar ve ekmeklerini bu topraklarda kazanırlar. İnsanlar, kimliklerini ve bir ulusa ait olma hissini vatan denilen topraklarda edinirler. İşte bu yüzdendir ki insanlar, yüreklerinin bir tarafında hep vatan sevgisini taşırlar ve atalardan gelen bu duygu, gelecek nesillere aktarılarak hiç sönmeyen bir ateş gibi yanmaya devam eder.